

KOMMISJONSDIREKTIV 95/51/EF**av 18. oktober 1995****om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til oppheving av begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett for yting av teletjenester som allerede er avmonopolisert(*)****KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 90 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Ved kommisjonsdirektiv 90/388/EØF av 28. juni 1990 om konkurranse på markedene for teletjenester⁽¹⁾, endret ved direktiv 94/46/EF⁽²⁾, ble visse teletjenester åpnet for konkurranse, og medlemsstatene ble oppfordret til å treffe de nødvendige tiltak for å sikre alle markedsdeltakere adgang til å yte slike teletjenester. Med hensyn til telefontjenester til offentligheten gir direktivet medlemsstatene mulighet til å opprettholde særretter eller eneretter. Rådet godtar i sin resolusjon av 22. juli 1993⁽³⁾ at dette unntaket kan bringes til opphør 1. januar 1998, med en overgangsperiode for visse medlemsstater. Telekstjenesten, mobile kommunikasjonstjenester og kringkasting av radio og fjernsyn til offentligheten ble særskilt unntatt fra direktivets virkeområde. Satellittkommunikasjon ble omfattet av direktivets virkeområde gjennom direktiv 94/46/EF.

Under den offentlige høringen om situasjonen innen telekommunikasjonssektoren som Kommisjonen arrangerte i 1992 etter sin melding av 21. oktober 1992, ble effektiviteten av tiltakene som skal avmonopolisere telekommunikasjonssektoren, særlig avmonopoliseringen av datakommunikasjon, verdikjøkende tjenester og yting av data- og telefontjenester til virksomheter og lukkede brukergrupper, trukket i tvil av mange ytere og brukere av slike tjenester.

2) Den vedvarende flaskehalssituasjonen skyldes hovedsakelig bestemmelser som forbyr bruk av annen infrastruktur for yting av avmonopoliserte tjenester, særlig bestemmelser om bruk av kabelfjernsynsnett. Potensielle tjenesteytere er nå avhengige av leide samband tilbudt av teleoperatører som ofte også er konkurrenter på markedet for avmonopoliserte tjenester. For å løse dette problemet

oppfordret Europaparlamentet i sin resolusjon av 20. april 1993⁽⁴⁾ Kommisjonen til snarest å treffe de tiltak som er nødvendige for at potensialet i kabelnettenes eksisterende infrastruktur skal kunne utnyttes fullt ut til teletjenester, og til omgående å avskaffe eksisterende begrensninger i medlemsstatene på bruk av kabelnett til konkurranse-tjenester.

3) Etter denne resolusjonen har Kommisjonen gjennomført to undersøkelser om bruk av kabelfjernsynsnett og annen infrastruktur for yting av teletjenester som allerede er blitt åpnet for konkurranse i henhold til fællesskapsretten, nemlig «The effects of Liberalisation of Satellite Infrastructure on the Corporate and Closed User Group Market», Analysis, 1994, og «L'impact de l'autorisation de la fourniture de services de télécommunications libéralisées par les câblo-opérateurs», Idate, 1994. De viktigste resultatene av disse undersøkelsene viser tydelig at bl.a. kabelfjernsynsnett spiller en potensielt viktig rolle når det gjelder å rydde av veien de bekymringer som er blitt uttrykt med hensyn til den trege nyskapningen og den langsomme gjennomføringen av avmonopoliserte tjenester i Den europeiske union. En åpning av slike nett ville gjøre det mulig å overvinne problemer som er forbundet med høyt prisnivå og utilstrekkelig kapasitet, og som i stor grad skyldes at infrastrukturen i de fleste medlemsstater tilbys på et eksklusivt grunnlag. Nettene som drives av godkjente kabelselskaper, gjør det faktisk mulig å yte et økt antall tjenester, bortsett fra kringkasting av fjernsyn, dersom det foretas ytterligere investeringer. Eksempler fra det amerikanske markedet viser at det oppstår nye tjenester, som kombinerer bilde og telekommunikasjon, dersom hindringer i lovverket avskaffes.

4) Enkelte medlemsstater har derfor fjernet tidligere begrensninger på yting av visse datatjenester og/eller ikke-reserverte telefontjenester over kabelfjernsynsnett. En medlemsstat tillater telefontjenester. Andre medlemsstater har imidlertid opprettholdt omfattende begrensninger på yting av andre tjenester enn utsending av fjernsynsprogrammer over disse nettene.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 256 av 26.10.1995, s. 49, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 104/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester) and vedlegg XIV (Konkurranse), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 192 av 24.7.1990, s. 10.

(2) EFT nr. L 268 av 19.10.1994, s. 15.

(3) EFT nr. C 213 av 6.8.1993, s. 1.

(4) EFT nr. C 150 av 31.5.1993, s. 39.

- 5) Medlemsstatenes nåværende begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett for yting av andre tjenester enn utsending av fjernsynsprogrammer skal hindre at telefontjenester til offentligheten ytes over andre nett enn det offentlige svitsjede telefonnettet, for derved å beskytte teleoperatørens viktigste inntektskilde.

De fleste teleoperatører i Fællesskapet er gitt enerett til å yte telefontjenester til offentligheten for å sikre dem de økonomiske ressursene som er nødvendige for å bygge ut og drive et universelt nett, dvs. et nett som har et allment geografisk dekningsområde, og som på anmodning tilbys alle tjenesteytere eller brukere innen rimelig tid.

- 6) Ettersom disse begrensningene på bruk av kabelfjernsynsnett skyldes statlige tiltak, og ettersom de på de enkelte nasjonale markedene der de finnes, har som formål å særbehandle teleoperatørene som eies av medlemsstatene, og som disse har gitt særretter eller eneretter, må de vurderes i henhold til traktatens artikkel 90 nr. 1. Ifølge denne artikkel skal medlemsstatene i forbindelse med slike foretak ikke treffe eller opprettholde tiltak som strider mot reglene i traktaten, særlig konkurransereglene. Artikkelen inneholder et forbud mot å opprettholde tiltak i forbindelse med teleoperatører som begrenser den frie tjenesteytingen i Fællesskapet, eller som medfører utilbørlig utnyttning av en dominerende stilling til ulempe for brukerne av en gitt tjeneste.
- 7) Dersom teleoperatører gis enerett til å tilby overføringskapasitet for yting av teletjenester til offentligheten, vil slik rett og de lovgivningsmessige begrensninger som følger av den på bruk av kabelfjernsynsnett for andre formål enn utsending av radio- og fjernsynsprogrammer, særlig for nye tjenester, f.eks. interaktivt fjernsyn og bestillingsfjernsyn samt multimedietjenester i Fællesskapet som ikke kan ytes på annen måte, nødvendigvis begrense adgangen til å yte slike tjenester til eller fra andre medlemsstater. Slike lovgivningsmessige begrensninger kan ikke begrunnes ut fra allmenne hensyn eller grunnleggende krav ettersom de sistnevnte, særlig det grunnleggende kravet om evne til samtrafikk mellom nettene i tilfelle sammenkopling av kabelfjernsynsnett og telenett, kan ivaretas ved hjelp av mindre restriktive tiltak som registrerings- og konsesjonsvilkår som er objektive, sikrer likebehandling og gir innsyn.
- 8) Tiltak som gir teleoperatører enerett til å tilby overføringskapasitet, og de lovmessige begrensninger som følger på bruk av infrastruktur for kabelfjernsyn for yting av andre teletjenester som allerede er åpnet for konkurranse, utgjør derfor en overtredelse av bestemmelsene i traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59. Det faktum at begrensningene gjelder uten forskjell for alle andre foretak enn de berørte teleoperatørene, er ikke tilstrekkelig til at særbehandlingen av disse operatørene faller utenfor

virkeområdet til traktatens artikkel 59. Det er faktisk ikke nødvendig at alle foretak i en medlemsstat særbehandles i forhold til utenlandske foretak. Det er tilstrekkelig at visse nasjonale markedsdeltakere drar fordel av særbehandlingen.

- 9) I henhold til traktatens artikkel 86 skal ett eller flere foretaks utilbørlige utnyttning av sin dominerende stilling på det felles marked eller i en vesentlig del av det være uforenlig med det felles marked og forbudt.
- 10) På hvert enkelt av de berørte nasjonale markeder har teleoperatørene en dominerende stilling i forbindelse med tilbud av overføringskapasitet for teletjenester ettersom de er alene om å ha offentlige, landsdekkende telenett i disse statene. En annen side ved denne dominerende stillingen er markedets særlige kjennetegn, især dets sterke kapitalintensive karakter. Ettersom anleggning av et nytt nett ved siden av det gamle krever betydelige investeringer, ser man en tydelig tendens til å bruke eksisterende nett. Dette styrker de berørte teleoperatørens strukturelle dominans og utgjør en potensiell hindring for adgangen til markedet. For det tredje drar teleoperatørene på grunn av sin markedsandel fordel av å være i besittelse av detaljerte opplysninger om telekommunikasjonsstrømmer som nye markedsdeltakere ikke har adgang til. Det dreier seg bl.a. om opplysninger om abonnentenes brukermønstre, som er nødvendige for å kunne henvende seg til spesifikke brukergrupper, og om priselastisiteten i etterspørselen i hvert markedssegment og i hver region. Endelig bidrar også det faktum at de berørte teleoperatørene har enerett til å yte telefontjenester, til å sikre dem en dominerende stilling på det tilstøtende, men atskilte markedet for tilbud av overføringskapasitet.
- 11) Å skape en dominerende stilling på et gitt marked ved å gi enerett er i seg selv ikke uforenlig med artikkel 86. En medlemsstat har imidlertid ikke adgang til å opprettholde et lovfestet monopol dersom det berørte foretaket blir tvunget eller tilskyndet til å misbruke sin dominerende stilling på en måte som kan påvirke handelen mellom medlemsstatene.
- 12) Forbudet mot å bruke annen infrastruktur, særlig kabelfjernsynsnett, for å yte teletjenester har ansporet teleoperatørene til å ta høye priser i forhold til prisene i andre land, selv om nyskaping med hensyn til utbygging av europeiske bedriftsnett og yting av konkurransetjenester samt innføring av de anvendelsesformer som er foreslått i rapporten om Europa og det globale informasjons-samfunnet, i alt vesentlig er avhengig av muligheten til å disponere infrastruktur, særlig leide samband, til fallende priser. Takstene for bruk av høykapasitetsinfrastruktur er i gjennomsnitt ti ganger høyere i Fællesskapet enn i Nord-Amerika for tilsvarende kapasitet og avstand. Foreligger det ingen begrunnelse for dette, f.eks. høyere kostnader, må disse takstene anses for å være urimelige i henhold til artikkel 86 annet ledd bokstav a).

De høye prisene i Fellesskapet er en direkte følge av de begrensninger som medlemsstatene har pålagt bruk av annen infrastruktur enn teleoperatørens, særlig kabelselskapenes infrastruktur, for yting av teletjenester. De høye prisene kan ikke forklares bare med de underliggende kostnadene ettersom det forekommer betydelige takstforskjeller mellom medlemsstater der man skulle forvente omtrent de samme kostnadsstrukturer.

- 13) De statlige tiltak som hindrer kabelselskapene i å tilby overføringskapasitet for yting av avmonopoliserte tjenester i konkurranse med teleoperatørene, begrenser dessuten det samlede tilbudet av kapasitet på markedet og ansporer ikke teleoperatørene til raskt å øke kapasiteten i sine nett, redusere de gjennomsnittlige kostnadene og senke takstene. De høye takstene teleoperatørene følgelig anvender, og den utilstrekkelige grunnleggende infrastrukturen som disse operatørene tilbyr, og som andre foretak kunne benytte når de tilbyr avmonopoliserte tjenester, har forsinket utviklingen av bedriftsnett av høyhastighetstypen, næringslivets og private brukeres fjerntilgang til databaser og utviklingen av innovative tjenester som telebank, fjernundervisning, datamaskinassistert markedsføring osv., jf. kommisjonsmelding til Europaparlamentet og Rådet av 25. oktober 1994 «Grønnbok om liberalisering av telekommunikasjonsinfrastruktur og kabelfjernsynsnett - del I». Teleoperatørens nett er for øyeblikket ikke i stand til å dekke den potensielle etterspørselen etter overføringskapasitet for yting av disse teletjenestene, noe både brukere og ytere av tjenestene har framhevet, se melding til Europaparlamentet og Rådet om høring med sikte på vurdering av situasjonen innen teletjenestesektoren av 28. april 1993, side 5 punkt 2. Resultatene av vurderingen viste at en forpliktelse til å tilby leide samband etter ønske ikke i seg selv var tilstrekkelig for å unngå begrensninger i adgangen til teletjenestemarkedene og begrensninger i brukernes valgfrihet.

De nåværende begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett for yting av slike tjenester har derfor skapt en situasjon der teleoperatørene bare ved å utøve sin enerett til å tilby overføringskapasitet for offentlige teletjenester i seg selv forsinkes, som definert i traktatens artikkel 86 bokstav b), framveksten av bl.a. nye tjenester som betalingsfjernsyn, interaktivt fjernsyn og bestillingsfjernsyn samt multimedietjenester i Fellesskapet som kombinerer audiovisuell kommunikasjon og telekommunikasjon, tjenester som ofte ikke kan ytes i tilstrekkelig omfang over teleoperatørens nett.

På grunn av begrensningene i antallet tjenester de kan tilby, utsetter kabelselskaper på den annen side ofte investeringer i sine egne nett, særlig investeringer i innføring av optiske fibrer, som kunne betale seg dersom de kunne avskrives over et større antall tjenester. Begrensningene i bruk av kabelnett for yting av andre tjenester enn kringkasting medfører derfor også at utviklingen av nye teletjenester og

multimedietjenester forsinkes, og bremser på denne måten de tekniske framskrittene på dette området.

- 14) Som Domstolen uttaler i en dom av 19. mars 1991, sak C 202/88 Frankrike mot Kommisjonen⁽¹⁾, forutsetter et marked med fri konkurranse som omhandlet i traktaten at de ulike markedsaktørene er sikret like muligheter. Å gi et foretak som selger teletjenester, i oppgave å tilby en uunnværlig råvare, dvs. overføringskapasitet, til alle selskaper som yter teletjenester, er faktisk det samme som å gi vedkommende foretak myndighet til å avgjøre etter eget forgodtbefinnende hvilke tjenester konkurrentene skal kunne yte, til hvilke kostnader og i hvilke tidsrom, og dermed å gi det aktuelle foretaket en klar fordel i forhold til konkurrentene.
- 15) Eneretten teleoperatørene innrømmes til å tilby overføringskapasitet for teletjenester til offentligheten, og de begrensningene som følger på bruk av kabelnett for yting av avmonopoliserte tjenester, er derfor uforenlige med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 86. I henhold til traktatens artikkel 90 nr. 2 kan artikkel 86 fravikes når anvendelsen av den rettslig eller faktisk hindrer teleoperatørene i å utføre de særlige oppgaver som er tillagt dem. I samsvar med denne bestemmelsen har Kommisjonen undersøkt virkningen av en avmonopolisering av bruken av kabelnett for yting av teletjenester og multimedietjenester.

I henhold til direktiv 90/388/EØF kan medlemsstatene fram til en bestemt dato fortsette å forbeholde sin nasjonale teleoperatør adgangen til å yte telefontjenesten for å sikre denne operatøren tilstrekkelige inntekter til å bygge ut et universelt telefonnett. Telefontjeneste defineres i artikkel 1 i direktiv 90/388/EØF som et kommersielt tilbud til offentligheten om direkte formidling og svitsjing av sanntidstale mellom termineringspunkter i offentlig svitsjet nett, slik at enhver bruker kan benytte utstyr tilknyttet et hvilket som helst termineringspunkt for å kommunisere med et annet termineringspunkt. I de tilfeller der kabelfjernsynsnett gjøres om til svitsjede nett som yter telefontjeneste til en hvilken som helst abonnent, skal disse nettene anses for også å være offentlige svitsjede nett og deres termineringspunkter for å være termineringspunkter i slike nett. Den aktuelle telefontjenesten blir da telefontjeneste i henhold til nevnte definisjon, som medlemsstatene i samsvar med artikkel 2 i direktiv 90/388/EØF kan fortsette å forby yting av over kabelfjernsynsnettet.

Et slikt midlertidig forbud mot å yte telefontjenesten over kabelfjernsynsnettet kan tilsynelatende begrunnes på samme måte som når ytingen skjer over telenettet. Når det omvendt ytes svitsjede telefontjenester til lukkede brukergrupper og/eller tilbys åpen overføringskapasitet i form av leide samband over kabelfjernsynsnett, kan disse nettene ikke anses for å være offentlige svitsjede nett, og medlemsstatene kan derfor ikke legge begrensninger på de

⁽¹⁾ Sml. (1991) s. I-1271, domsgrunn 51.

aktuelle tjenestene selv om de medfører bruk av et koplingspunkt på det offentlige svitsjede telefonnettet.

Bortsett fra telefontjenesten er ingen andre begrensninger på ytingen av avmonopoliserte tjenester berettiget i henhold til traktatens artikkel 90 nr. 2, særlig ikke når det tas hensyn til hvor lite de tjenestene som nå ytes over teleoperatørens egne nett, men som kan omdirigeres til kabelnettene, bidrar til teleoperatørens omsetning. Det minnes om at det i forbindelse med tiltakene for avmonopolisering av telefontjenesten skal tas hensyn til behovet for å finansiere en universell tjeneste, også i den formen den måtte få i framtiden, se punkt V.2 i kommisjonsmelding til Europaparlamentet og Rådet av 3. mai 1995.

- 16) Selv om de nåværende begrensninger på bruk av kabelnett med sikte på yting av tjenester avskaffes, kan man innføre de samme konsesjonsrutiner eller registreringsordninger som for yting av de samme tjenestene over offentlige telenett.
- 17) Kringkasting over disse nettene av audiovisuelle programmer for offentligheten og innholdet i disse programmene skal fortsatt være underlagt særlige regler vedtatt av medlemsstatene i samsvar med fællesskapsretten og skal derfor ikke omfattes av bestemmelsene i dette direktiv.
- 18) Dersom medlemsstatene innrømmer det samme foretaket adgang til å anlegge både kabelfjernsynsnett og telenett, setter de vedkommende foretak i en situasjon der det ikke er i foretakets interesse å tiltrekke brukere til det nettet som er best egnet for yting av den aktuelle tjenesten, så lenge det er overskuddskapasitet i det andre nettet. I dette tilfellet er det tvert imot i foretakets interesse å ta for høye takster for bruk av kabelinfrastruktur ved yting av konkurransetjenester for å øke trafikken i sitt eget telenett. Innføring av rettferdig konkurranse krever ofte at det treffes særlige tiltak som tar hensyn til de særlige forholdene som gjør seg gjeldende på de berørte markedene. Ettersom den faktiske situasjonen varierer fra medlemsstat til medlemsstat, er det de nasjonale myndigheter som best kan vurdere hvilke tiltak som egner seg best, og særlig om det er nødvendig å holde de to virksomhetene atskilt. I de første fasene av avmonopoliseringen er det av avgjørende betydning at det føres nøye kontroll med kryssubsidiering, og at regnskapet gir innsynsmulighet. For å kunne kontrollere om det eventuelt foreligger utilbørlig atferd, skal medlemsstatene minst kreve at finansregnskapet for de to virksomhetene føres separat, selv om en fullstendig strukturell atskillelse ville være å foretrekke.
- 19) For å muliggjøre kontroll med en eventuell ulovlig kryssubsidiering mellom kabelfjernsynsoperatørens kringkastingsoppgaver, som utføres i henhold til en enerett i et gitt konsesjonsområde, og virksomheten de utøver som tilbydere av kapasitet for teletjenester, skal medlemsstatene

sikre innsyn slik at det framgår om en tilbyder anvender midler fra en av virksomhetene til å utvide sin dominerende stilling til også å omfatte det andre markedet. Ettersom nettilbydernes finansregnskap er innviklet, er det ytterst vanskelig å avgjøre om det forekommer kryssubsidiering mellom den reserverte virksomheten og de tjenester som ytes på konkurransevilkår. Det må derfor kreves at disse kabelselskapene fører separate regnskaper, der inntekter og utgifter fra yting av tjenester som hører under deres enerett, og fra tjenester som ytes på konkurransevilkår, føres særskilt når deres telekommunikasjonsvirksomhet innebærer en betydelig omsetning i konsesjonsområdet. For tiden bør en omsetning på over 50 millioner ECU anses som en betydelig omsetning. Skulle et slikt krav utgjøre en urimelig stor byrde for de berørte foretakene, kan medlemsstatene gi utsettelse for begrensede tidsrom forutsatt at de underliggende årsakene til dette på forhånd meddeles Kommisjonen.

De berørte markedsdeltakerne skal for kostnadsregnskapet bruke et egnet system som kan kontrolleres av revisorer og sikrer at de registrerte tallene er pålitelige.

De separate regnskapene omhandlet ovenfor bør i det minste gjenspeile prinsippene i artikkel 10 nr. 2 i rådsdirektiv 92/44/EØF av 5. juni 1992 om anvendelse av vilkår for tilgang til åpne telenett på leide samband⁽¹⁾, endret ved kommisjonsvedtak 94/439/EF⁽²⁾. For hybride tjenester skal det sondres mellom kostnader for reserverte tjenester og kostnader for konkurransetjenester.

- 20) Dersom den berørte medlemsstaten ikke tillater konkurrerende distribusjonsnett, skal Kommisjonen på nytt overveie om det vil være tilstrekkelig med separate regnskaper for å hindre misbruk og vurdere om en slik kombinert yting ikke vil føre til en begrensning av det potensielle tilbudet av overføringskapasitet på bekostning av tjenesteyterne i det aktuelle området, eller om det er behov for ytterligere tiltak.
- 21) Medlemsstatene skal avstå fra å innføre nye tiltak som kan sette gjennomføringen av dette direktivs mål i fare -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 90/388/EØF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 nr. 1 gjøres følgende endringer:

- a) femte strekpunkt skal lyde:

«— «teletjenester», tjenester som består helt eller delvis i overføring og/eller ruting av signaler i et telenett.»

⁽¹⁾ EFT nr. L 165 av 19.6.1992, s 27.

⁽²⁾ EFT nr. L 181 av 15.7.1994, s. 40.

b) etter siste strekpunkt skal nytt strekpunkt lyde:

«— «kabelfjernsynsnett», all kabelbasert infrastruktur som en medlemsstat har godkjent for videresending eller utsending av lydprogram- og fjernsynssignaler til offentligheten.

Bestemmelsene i dette direktiv berører ikke de særlige regler som medlemsstatene har vedtatt i samsvar med fellesskapsretten med hensyn til utsending av audiovisuelle programmer til offentligheten og innholdet i disse programmene».

2. I artikkel 4 skal nytt tredje ledd lyde:

«Medlemsstatene skal

- oppheve alle begrensninger på tilbud av overføringskapasitet over kabelfjernsynsnett og tillate at disse nettene brukes til yting av andre teletjenester enn telefонтjenesten,
- påse at en sammenkopling av kabelfjernsynsnett og offentlige telenett godkjennes for slike formål, særlig en sammenkopling av kabelfjernsynsnett og leide samband, og at alle begrensninger på kabelselskapers direkte sammenkopling av kabelfjernsynsnett oppheves.»

Artikkel 2

Når medlemsstatene opphever begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett, skal de treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre innsyn i regnskaper og likebehandling i de tilfeller der en tilbyder som har enerett til å tilby offentlig telenettinfrastruktur, også tilbyr infrastruktur for kabelfjernsynsnett, og særlig for å sikre en oppdeling av regnskapene på de enkelte nett og disses virksomhet som yter av teletjenester.

Dersom et kabelselskap har enerett til å tilby infrastruktur for kabelfjernsynsnett i et gitt geografisk område, skal medlemsstatene også påse at selskapet fører separat finansregnskap for sin virksomhet som tilbyder av nettkapasitet for teletjenester når det oppnår en omsetning på over 50 millioner ECU på markedet for teletjenester, bortsett fra kringkasting av radio- og fjernsynstjenester. Skulle et slikt krav utgjøre en urimelig stor byrde for de berørte foretakene, kan medlemsstatene gi utsettelse for begrensede tidsrom forutsatt at de underliggende årsakene til dette på forhånd meddeles Kommisjonen.

Kommisjonen skal innen 1. januar 1998 foreta en generell vurdering av hvilken innvirkning det har på dette direktivs mål at en enkelt operatør tilbyr begge nett eller yter begge tjenester som omhandlet i første ledd.

Artikkel 3

Medlemsstatene skal senest ni måneder etter at dette direktiv er trådt i kraft, gi Kommisjonen opplysninger som gjør det mulig for den å fastslå at bestemmelsene i artikkel 1 og 2 i dette direktiv er overholdt.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft 1. januar 1996.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 18. oktober 1995.

For Kommisjonen

Karel VAN MIERT

Medlem av Kommisjonen